

සිංහල ශීත රචකයන් ජාතක කතා දෙස හෙළු දාෂ්ටීය පිළිබඳ විම්පූලක්

(උම්මගේ, වුල්ල ධනුදාර හා මඟාදේව ජාතක ඇසුරින්)

චිත්‍ර. ඩී. ඩී. තමාරා කුමාරි/චිස්. ඩී. එස්. සඳරේබා¹

ශ්‍රී ලංකාවේ ශීත රචනා ක්ෂේත්‍රයේ වැදගත් ප්‍රචණ්ඩාවක් ලෙස ජාතක කතා පදනම් කරගත් ශීත රචනා පෙන්වා දිය හැකි ය. ජාතක කතා තරම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයට සම්බන්ධ වූ තවත් කරා සමුහයක් සොයා ගැනීමට පවතා තොහැකි ය. පෙදන් බුදු සිරිත කියන්නට කළ සියලුෂ්ලකර නියමය අනුව යම්න් රචන කාව්‍ය සඳහා ද බුදු සිරිතටත් වඩා බෝසන් සිරිත වස්තු විෂය වූ බව පදන සාහිත්‍ය පිළිබඳ විමසීමේ දී හඳුනාගත හැකි ය.

එදා මෙදා තුර රචන ගෙදාපදාකරණයෙහි ලා ප්‍රමුඛස්ථානයක් ගත් ජාතක කරාව ශීත සාහිත්‍යයේ දී ද ගේ පද රචකයන්ට ද ශීත නිර්මාණය කෙරෙහි මනා පිටිවහලක් වී තිබේ. මෙම පර්යේෂණය මගින් ඉහත සඳහන් ජාතක කරා ශීත සඳහා තොරා ගැනීමේ දී ජාතක කරාවේ සහ ශීතය අතර සිදු වී ඇති සමානතා, විසම්තා හා පරස්පරතා හඳුනාගැනීණ. එහිදී බොහෝ ශීත රචනා මගින් ජාතක කතාවේ වරිතයන්හි මනොහාව විනිවිද දැකීමක් නිර්මිත බව දැකිය හැකි විය.

එසේ ම ජාතකවිදාවේ වරිත වරිතමාන සමාජය සමග ගැළපීමක් ද හඳුනාගත හැකි ය. ප්‍රස්ථානකාල සම්පූර්ණ කුමවේදය හා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ කුමවේදය හාවිත කරමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. සම්මත ජාතක කරා ශීත සමග අපුරු ලෙස සංයෝජනය වී ඇති ආකාරය මෙම පර්යේෂණයේ දී මනාව හඳුනා ගැනීමට හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: ජාතක කරා, ගේ පද රචකයන්, ශීත සාහිත්‍ය, වස්තු විෂය, ජීවන දාෂ්ටීය

¹ සහය කිලිකාවාරය/පර්යේෂක, සිංහල අධ්‍යක්ෂක, රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය